

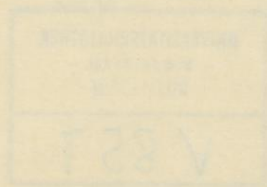
O. Lang
Pharmacopoea Di-
vitarum, Kopenhagen
1865

DV 1532

Dv 1532

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
— Medizinische Abt. —
DUSSELDORF

V 857

PI

PHARMACOPOEA DIVITUM

AF

O. BANG.

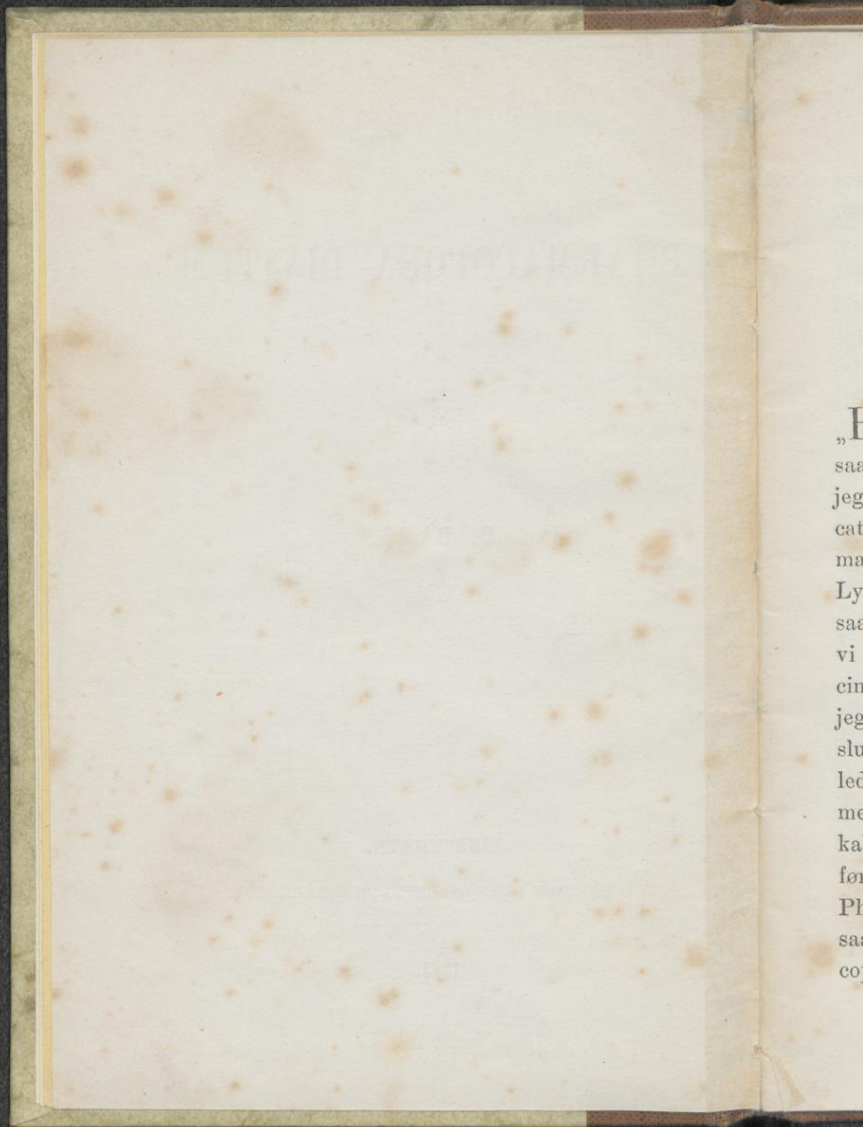

KJØBENHAVN.

I COMMISSION I DEN GYLDENDALSKE BOGHANDEL.

THIELES BOGTRYKKERI.

1865.

„E
saa
jeg
cat
ma
Ly
saa
vi
ein
jeg
slu
led
me
ka
for
Ph
saa
coj

„Hvoraf kommer det, at alle Medicamenter smage saa stygt? Noget maa ligge i Tilberedningen; jeg har kjendt en Kok, der kunde lave de delicateste Retter, hvor slet det endog var, som han maatte benytte dertil. Skulde De ikke have Lyst til, at skrive en Anviisning for Apothekerne, saa at de kunde levere os bedre Retter, naar vi ikke saae paa, hvad det kostede, en medicinsk Kogebog for Velhavende!“ saaledes blev jeg tiltalt af en fin Dame netop, som hun havde slugt en ildsmagende Mixtur. Dette er Anledning til denne lille Pharmacopoe, som jeg med Hensyn til hendes sidste Udtryk ogsaa har kaldt Ph. Divitum, istedetfor jucunda, som jeg først havde tænkt paa. Ligesom man har en Ph. pauperum, hvor Fattigdom er i Minoriteten, saa er under modsatte Forhold vistnok en Pharmacopoe for de Rige paa sin rette Plads.

De gustibus non est disputandum, frit oversat, Smag og Behag er forskjelligt, det gjelder overalt i Livet, ogsaa om de Midler, Lægen forordner, saavel de hygeiniske som de pharmaceutiske. Man maa ikke troe, at man altid kommer nemmere fra det med Hensyn paa hine end paa disse. „Jeg vil prøve Alt,“ siger hendes Naade, „naar jeg blot kan blive fri for Medicin;“ og hvad svarer hun saa, naar man beder hende gaae til Sengs for at faae hurtig Ende paa Forkjølelse, istedetfor at tage paa Bal? Hvad, naar man siger, at hun for sine nervøse Hovedpiner kan behøve at staae tidlig op og gaae Morgentoure i hvilket som helst Veir! hvad, naar man forbyder hende Caffe eller Thee eller for stærk Snøren, naar man forlanger, at hun skal tage Uldstrømper eller Uldtrøie paa, ikke at tale om, naar man forordner Sultecuur, Koldtvandseuur og deslige diætetiske Heroica? Hun svarer: „Nei! maa jeg saa heller bede om Medicin, men den maa smage godt, for Alting ikke Pulver, helst Piller!“ At forgylde Hygieinens Piller vedkommer os ikke her, det maa overlades Lægens Conduite, derfor gives heller ikke saadanne Regler, som for Medicamenternes Smag-

forbedring, skjøndt disse ogsaa ere ufuldkomne.

Vor Tid har i denne Henseende en Fordeel, som savnedes før, da mange og lange Recepter hørte til Dagens Orden; disse ere blevne færre og kortere, man er kommen fra den Idee efter aprioriske Indbildninger om et Medicaments Virkning at sammensætte Formler, der skulde være gavnlige for flere Symptomer paa eengang. Der bruges hyppigere et enkelt, og af det har Chemien lært at udtrække Qvintessentsen, saa at det kan gives i meget ringe Dosis, og den slemme Smag derved lettere dæmpes. Vi have vel lært i de mange hidsige Sygdomme, at hjælpe os uden andre Midler, end hygieinske, dog gives der ogsaa mange, især chroniske, hvor Medicamenterne ere aldeles nødvendige til Helbredelse eller Lindring, hvor vi ikke alene bør forskrive dem, men sørge for paa bedste Maade, at de tages af de Syge; her er den mindre ubehagelige Smag et Ord i rette Tid.

Forinden man bestemmer sig til at vælge Medicamenterne efter en Pharmacopoea „jucunda“, maa man vel overveie, om det ikke skader deres „tuto“ eller „cito“ og ikke strider mod det

fjerde Moment, meer og meer vigtigt, jo trangere Tiderne blive, nemlig „oeconomice“. Den Fattige, der er vant til at sluge saamange af Livets bittere Piller, bryder sig kun lidet om, hvorledes det smager, der kommer fra Apotheket; for ham vil det heller ikke falde Nogen ind at fordyre Medicamentet, men man maa huske den, snart ligesaa talrige Klasse, der nu først skal vænne sig til at være fattig; for den er enhver Skillings Udgift følelig, den vil ligesaa lidt kunne offere Penge til denne Behagelighed, som til enhver anden; her maa man først spørge sig for, inden man forskriver den bedre smagende, men kostbarere Medicin.

Medicamenterne kunne støde ikke blot Smagen, men ogsaa Lugten og Synet.

Appetiten tabes, naar man sættes til et Bord med en smudsket Dug, klinkede Tallerkener, uslebne Knive o. s. v. selv om Maden er nok saa velsmagende, hvormeget større Indflydelse har ikke en slet Servering af Medicamenter, hvortil neppe Nogen i Forveien har mindste Appetit? I denne Henseende have vor Tids Apothekere gjort gode Fremskridt. Lægerne kunne kun bidrage ved at tilsætte et

af mindre godt Udseende uskadelige Farvestoffer
f. Ex. Carmin og Coccionilla.

Den slemme Lugt ved et Medicament kan sjelden forbedres eller dækkes ved ætheriske Olier; man maa imidlertid huske paa, at ikke alle Næser ere eens skabte, hvad en finder stinkende, kan en anden finde vellugtende. Naar der af et og samme Middel haves flere eensvirkende Præparater vælges naturligviis det som har den mindst ildelugtende Virkning f. Ex. flor. sulph. for lac sulph.

Det værste er den ilde Smag, der gjør, at Børnene spytte Medicamentet ud, naar de ikke ved Godt Godt lokkes eller ved Riset trues til at tage det, ligesom mangan Voxen protesterer derimod, ja vel ogsaa, Lægen uafvidende, lader det staae eller kaster det bort og derved altid narrer ham, men ikke altid — sig selv. Den slemme Smag kan afbødes paa trende Maader: ved at lade Midlet komme ind i Legemet ad andre Veie end gennem Munden; ved at tilsette, hvad der kan forbedre Smagen; og endelig ved at indhulle det, saa at den slet ikke mærkes.

For dem, der paa ingen Maade vilde tage Medicin indvendigt, har den nyere Tid sørget langt bedre end den ældre. Clysterer, Ind-

gnidninger og Bade vare de almindelige Stedfortrædere, som vi endnu ofte med Held kunne benytte, men ikke altid ere de saa kraftige, som den epidermiske, især den hypodermiske Methode; den første med dertil hørende spansk Flue er imidlertid neppe behageligere end et ildsmagende Medicament, og bliver det endnu mindre, hvor Huden er meget pirrelig, Indsprøitningen under Huden gjør ikke mere Ondt end et Knappenaals Stik. Man kan ogsaa her lade den Syge vælge, hvis de Medicamenter, som paa denne Maade virke, kunne fuldkommen erstatte de indvendige; dette gjelder kun om de færreste. Den allernyeste Methode, ved Hydrospiratoren eller Nephogenen at bringe Medicamenterne ind i Lungerne og gjennem disse i Blodet, er endnu ikke tilstrækkeligt stemplet af Erfaringen.

Som Corrigentia benyttes søde, bittre, spirituøse eller aromatiske Midler, deels som Elæosacchara til Pulvere, deels som Safter, Draaber, Vande til de flydende Medicamenter f. Ex.

Forskjellige velmagende *Syruper*, især *S. cort. aurantiorum*, *S. citri*, *S. toltanus*, *Aqua menthæ pip.*, *A. cinamoni*, *A. amygdalarum amararum*, *A. melissæ*, *Liqu. anodynus*.

Valget af disse er langtfra ligeegyldigt.

For det første maa Midlet svare til den Syges Smag. Det Søde passer bedst for Børn, mange Voxne bede ofte udtrykkelig om at være fri derfor; kun til at dæmpe Syrer, er det ligesaa behageligt, som nødvendigt. Pebermynte behager de Fleste, Mange lade Medicinen staa netop for dennes Skyld; undertiden gaaer det ligesaa med Liqu. anod., sjeldnere med A. amygd., der finder Bifald hos de Fleste. Man maa gjerne spørge sig for om de tvende første.

Det næste Hensyn maa tages til Sygdommens Beskaffenhed; de irriterende Corrigentia bruges naturligviis ikke, hvor Hovedmidlet skal virke modsat, man opløser ikke Salpeter i Caneel-Vand, naar det skal benyttes som Febermiddel.

Dernæst maa det forbedrende Middel gives i en passende Dosis.

Aqua Menthæ, Melissa og Amygd. amar. diluta kunne ublandede benyttes til Solutioner eller Mixturer.

Til en saadan paa ℥viiij ere tilstrækkelige: Olei Menthæ gtt. iij, Aqua cinamomi ℥ij , Liqu. anod. ℥ij , Aqua amygd. amar. concent ℥^{β} , og af Syruer ℥j .

Man maa sluttelig ikke glemme, at spørge den Syge, i hvilken Form han helst vil tage det Medicament, hvortil man sætter et Corrigens, som Draaber eller som Mixtur og Decoct. Mange foretrække de sidste, da han bliver fri for det kjedelige Arbeide at tælle Draaberne; man kan føie dem, hvis det ikke er et Medicament, hvormed der skal stiges lidt efter lidt indtil den rette Dosis bliver naaet, hvilket sikkert oftere bør skee end hidtil; thi Læren om Dosis har langtfra ikke traadt sine Børnesko. De Forsøg paa Sunde, der hyppigt nok gjentages, lære kun, hvorledes de kunde frembringe Sygdomme; hvilket dog indirecte kan blive gavnligt derved, at naar denne Virkning bemærkes, man har en Indication til at ophøre dermed. Naturligviis gjelder dette ikke om alle Medicamenter, men især om dem, der virke meest paa Nervesystemet.

Den tredie Maade, hvorpaa vi dæmpe Smaagen, er ved at indhulle Medicamentet i Capsler, Boli eller Piller, stundom i Trochisci, og ved at lade Pulveret tage i Oblat, hvor vi da af de officinelle Formler udelade det, dermed ofte blandede, Elæosacchrum corrigens. Forinden man bestemmer sig til at benytte disse Former, maa

man
Kra
ma
Pil
Per
elle
en
Sin
Pil
For
chi
ogs
Do
det
kje

gaa
Inf
Sol
sel
hel
ger
opt
and
faa
Me

man erindre, at der gives Midler, som tabe i Kraft, naar de gives i Pilleform og andre der maa tages i saa stor Mængde, at selv den bedste Pillesluger bliver kjed deraf, dernæst, at der gives Personer, der enten formedelst Aldren — Børn — eller en eiendommelig Dannelse af Svælget, eller en Sygdom — local, eller universel f. Ex. Typhus, Sindssygdøm — ikke kunne synke selv de mindste Piller. Var ikke alt dette Tilfældet, kunde denne Form langt oftere benyttes. Pastillerne, Trochisci, ere fortrinlige, ikke blot for Børn; men ogsaa, hvor Medicamentet tages i en meget ringe Dosis og let kan forbedres ved Corrigentia, er det langt at foretrække for Pulvere og deres kjedelige Udrøren.

Dette om Generalia! hvad Specialia angaaer, da vil jeg ikke gjennemgaae de Decocter, Infuser, Mixturer, Oplosninger — de større: Solutio, de mindre: Liquor o. s. v. som vi, selv hvor faa de ere, sædvanlig bruge, og altsaa heller ikke nævne ved hvert, hvilke Corrigentia, der kunde benyttes. Hvis Apothekerne optage denne Pharmacopoe blandt de mange andre, som de have paa Lager, vil man der kunne faae med ovennævnte Dosis hvilkesomhelst af disse Medicamenter, naar man til det officielle Navn

føier c. A. Menthæ, c. A. cinamomi, c. A. amygd.
c. Syrup. citri o. s. v. Mange af disse kunne imid-
lertid ogsaa gives som Piller, Capsler og Tro-
chisci, hvorom siden mere.

Først et Par Ord om nogle almindelig
brugte Midler, der ikke let gives i Piller eller,
hvis de kunne formedelst Mængden af disse,
blive besværlige at tage.

Hertil kan for det første regnes *Oleum ri-
cini*, maaskee det hos os meest brugte Medica-
ment. Mange paastaae, at de paa ingen Maade
kunne faae det ned, og hvis det kommer ned, ka-
stes det strax op. De, der kunne synke Capsler,
tilraades disse, men der gaae 24 paa $\zeta\beta$ og det
vil heller ikke Alle bekvemme sig til at tage.
Man behøver færre, hvor den er blandet med
Croton Olie, men saa er det ikke en ublandet
Substants. Den, der ikke vil indlade sig her-
paa, heller ikke har Svælg dertil, prøve paa at
faae den ned i Madera, Kjødsuppe, Mælk, ma-
skee bedst i Caneelvand, en af Delene vil let-
test dæmpe den fiddede Smag, og det er jo kun
den, der er ubehagelig. Værre er det med
Oleum jecinoris; af den maatte mange flere Capsler
tages, og efter min Erfaring hjælper det ikke at
tilsætte hvilken som helst ætherisk Olie, heller

ikke
ning
i P
bed
søg
Det
ofte
trær
et g

min
dere
enge
dett
vand
man
Mag
Van
citr.

ikke nytter nogen af de foreslaaede Tilberedningsmaader; Eftersmagen borttages af Magnesia i Pebermynthevand. Vanen er for Voxne det bedste Corrigens, hos Børn behøves sjelden Forsøg i den Retning, de tage den, stundom gjerne. Det er godt, at for de meest stridige, der som oftest høre til den velnærede Classe og saaledes trænge mindre til Tran, i klorsurt Kali havest et godt Substitut.

De salinske Midler smage meer eller mindre igjennem Tilsætningerne, især naar til deres Virkning fordres Meget paa eengang f. Ex. engelsk Salt. For dem, som ikke kunne tage dette, har Seydschytzer-, Pylnaer- eller Magnesia-vandet maaskee en bedre Smag, hvis ikke kan man forskrive Magnesia citrica $\mathfrak{z}$ i omrystet, eller Magn. citr. granulata ligesaa meget, opløst i Vand, eller endnu bedre Limonade gaz. de magn. citr.

R. Magn. alb gr. xcv.
 acdi citri $\mathfrak{z}$ iβ
 Syr. sacch. $\mathfrak{z}$ j
 Aqu. dstill. $\mathfrak{z}$ vj
 — fl. naphæ $\mathfrak{z}$ j
 Olei citri gtt.j

m. in mort.
 inf. lag., ubi
 acidi citri $\mathfrak{S}$ ij
 cito claud. agitur,
 donec soluta magnesia.

S. Paa eengang.

Men det er ikke Alle, der have Raad til at betale et saadant Beneficium, helst naar det skal skaffes dagligt, med over 32 β . De andre Salte tabe noget af deres Smag i aromatiske Vande, bedst dog naar de blandes med meget og sød Havresuppe; dette er ogsaa nødvendigt, naar man vil give en større Dosis f. Ex. $\mathfrak{S}\beta$ i 24 Timer, som ved Bicarbonas Sodæ, der er lige fortrinligt i acut og chronisk Rheumatisme, som i Arthritis og Lithiasis. Der er en anden Maade, hvorpaa dette, i disse Sygdomme baade prophylactiske og curative, Middel kan daglig benyttes, foruden som M. amaro-kalina eller Pillerne af samme Navn. Det bør, hvor Anlæg til sidstnævnte to Sygdomme eller disse selv ere tilstede, ligesaavel som Salt og Sukker, have Plads paa Bordet og deraf blandes en Knivspids fuld i Suppen, Caffen eller Theen, den faaer deraf ingen Afsmag og de tvende sidste blive derved stærkere. Kali chloricum, der

sikke
 flere
 losis
 samt
 Spis
 Gan
 kun
 gens

min
 har
 Orm
 ikke
 de l

maa
 de
 Ger
 de l

Tro
 tjen
 mer
 Jeg
 Ons
 De

sikkert har en stor Fremtid for sig i Curen af flere chroniske Ernærings sygdomme: Scrophulosis, Phthisis o. s. v., kan man ogsaa give paa samme Maade, men maaskee bedre et Par Spiseskeefuld af en concentreret Opløsning 3 Gange daglig i en Kop forsødet Mælk; da det kun nytter ved langvarig Brug, er dette Corrigens det bedste.

Jeg har ikke nævnt *Electuarier*, der vistnok mindst tiltale Andre end Børn. I mange Aar har jeg ikke brugt andet end det extemporane Ormelatværges af Sirup og Pulv. vermifugus, og ikke engang det, efterat det er bleven afløst af de bedre smagende Santonin-Pastiller.

Pebermynte, Melisse, Pommerantzskaller, maaskee Chamille og Lindeblomster horer til de mindre ildesmagende *Species*, ligesom St. Germain Thee, der godt kan erstatte den for de Fleste ubehagelige Wienerlaxerdrik.

Jeg vil nu nævne nogle Capsler, Piller og Trochisci, der ikke ere officinelle og kunne tjene som Substituter for de ildesmagende Former, naar de Syge helst vilde være fri for disse. Jeg har vedfoiet Dosis, men ikke hvor ofte. Ønskes Pillerne mindre kan blot vedfoies (gr. ij). De salinske Piller holde sig ikke længe.

Pilulæ ammoniacales. 1. Emuls. ammoniac.

℞. Gi. ammoniaci ʒij
 Acet scillit qu. s
 f. p. p. Nr. XL.
 S. 4.

Pilulæ aluminosæ. 1. Seri lact. alumin.

℞. Aluminis ʒiβ
 Pulv. altheæ et Syr. sacch. qu. s
 f. p. Nr. xxx.
 S. 4.

Eodem modo parantur.

Pilulæ boraxatæ. 1. Mixt.

Pilulæ benzoicæ. 1. Pulv.

Pilulæ hydrojodicæ. 1. Mixt.

Pilulæ hydrobromaticæ. 1. Solut.

Pilulæ amaro-kalinæ. 1. Inf. amaro-kalini.

℞. Bicarb. sodæ ʒβ
 Extr. gentianæ ʒj
 Pulv. altheæ qu. s.
 f. p. p. gr. iij.
 S. 5.

Pilulæ alter. c. digitali et scilla. l. Pulveris.

R. Pulv. alter.

— herb digit purp. aa $\mathfrak{5}\beta$

— rad. scillæ gr. v

— althææ et Syr. sacch. qu. s

f. p. Nr. xxx.

S. 1.

Pilulæ calomell. c. jalappa. l. Pulveris.

R. Calomell. $\mathfrak{3j}$

Pulv. rad. jalappæ $\mathfrak{5j}$

— althææ et Syr. sacch. qu. s

f. p. Nr. xxx.

S. 15.

Pilulæ Copaivæ. l. Elect. v. Bals.

R. Bals. copaivæ $\mathfrak{5vj}$

Ceræ $\mathfrak{5ij}$

f. p. p. gr. iij.

S. 10.

Pilulæ cubebærun. l. Pulveris.

R. Extr. cubeb. $\mathfrak{5iij}$

Pulv. cubeb. $\mathfrak{5ij}$

— Althææ qu. s

f. p. gr. iij.

S. 3—4.

Pilulæ Doweri. l. Pulveris.

- ℞. Pulv. opii puri
 — ipecacoanhæ āā ʒβ
 — altheæ et syr. sacch. qu. s
 f. p. Nr. xx.
 S. 2—3.

Pilulæ filicis maris. l. Pulveris.

- ℞. Extr. filicis æth. ʒij
 Pulv. filicis ʒj
 — altheæ qu. s
 f. p. Nr. xl.
 S. 10.

Pilulæ ferri comp.

parantur solito modo sed cum adipe.

Pilulæ guajaci. l. Emuls.

- ℞. Gi. guajaci ʒiij
 Pulv. altheæ et Syr. sacch. qu. s.
 f. p. Nr. xl.
 S. 5.

Pilulæ hæmorrhoidales. 1. Pulveris.

R. Pulv. rhei opt.

Flor. sulph.

Tart. depur āā ʒj

Altheæ et Syr. sacch. qu. s

f. p. gr. iij.

S. 10.

Pilulæ expectorantes. 1. Pulv. expect.

R. Kerm. miner. ʒj

Pulv. altheæ et Syr. sacch. qu. s

f. p. Nr. xx.

S. 1.

Pilulæ Koussou. 1. Infusi.

R. Extr. Koussou ʒij

Pulv. Koussou qu. s

f. p. p. gr. iij.

S. 6—7 i Løbet af halvanden Time.

Pilulæ Liquir. comp. 1. Pulveris.

R. Pulv. fol. sennæ ʒij

— sem. foeniculi

— Sulph. depur.

Succi liquir. āā ʒj

f. p. p. gr. iij.

S. 10.

Pilula rheo-salina. l. Pulv. et Mixtura.

℞. Pulv. rad rhei opt.
 Sal. ammoniaci āā ʒj
 Olei Menthæ gtt. ij
 Pulv. althææ et Syr. sacch. qu. s
 f. p. p. gr. iij.

S. 5—10 Piller, eftersom de bruges til digestivum eller eccoproticum.

Pilula salina dulces. l. Mixtura.

℞. Sal. ammoniaci
 Succu liquiritiæ āā ʒij
 f. p. p. gr. iij.
 S. 5.

Pilula secalis cornuti. l. Pulv. et Mixtura.

℞. Extr. secalis ʒj
 Pulv. secalis qu. s
 f. p. Nr. xxx.
 S. 2—4.

Pilula tannica. l. Pulv. et Mixtura.

℞. Tannin ʒij
 Pulv. althææ ʒj
 Glycerin qu. s
 f. p. Nr. xl.
 S. 3—4.

Trochisci Bismuthi rubri.

- R. Bism. nitr.
 Sacch. albi āā ̄β
 Olei citri gtt.ij
 Olei rosar. gtt.j
 Carmin qu. s. ad ting.
 Amyli et Aqu. qu. s
 f. Troch. Nr. xxiv.
 S. 1—2.

Trochisci Bismuthi c. Mentha.

- Eodem modo parantur,
 addendo, loco Olei citri et rosarum,
 Olei Menthæ gtt.viij.

Trochisci Bismuthi c. Cacao.

- R. Bismuthi nitr. ̄ij
 Pastæ Cacao c. Vanill. qu. s
 f. Troch. Nr. xxiv.
 S. 2—4.

Eodem modo parantur. l. Pulveris.

<i>Trochisci Belladonnæ simpl</i>	} c. gr.β in singulis
— <i>Stramonii</i> —	
— <i>Digitalis</i> —	
— <i>Santonini</i> c. gr.j.	

S. 1, af de sidste to indtil 3.

Trochisci Belladonnæ comp.

- R. Flor. zinci ᠑ij
 Pulv. rad. belladonnæ
 — ipecacoanhæ āā gr. v
 Pastæ cacao c. Vanill. qu. s
 f. Troch. Nr. xl.
 S. 1—6 efter Alderen, i Kighoste.

Trochisci Sodæ. l. Tr. Vichy, Ems, Rippoldsau.

- R. Bicarbonat Sodæ ᠑ij
 Sacch. albi ᠑vj
 Gi. tragacanth. qu. s
 add. pro libitu.
 vel Olei citri qtt.vij et
 Tinct. Vanill. qtt.xvj
 vel Olei Menthæ gtt.vij
 vel Olei cinamomi gtt.ij
 f. Troch. Nr. xii.
 S. 1—3.

Capsulæ contra tæniam. l. Dec. granatorum.

- R. Extr. rad. granat. ᠑β
 Extr. filic. maris ᠑ij
 in Caps. Nr. xxiv
 S. i Lobet af 2 Timer.

Skrift

✗ Haan

✗ Den

✗ Læge

✗ Miner

✗ Koldt

✗ Hvem

✗ Ther

fatter

sive,

I den Gyldendalske Boghandel erholdes følgende
Skrifter af Conferentsraad, Dr. og Prof. **O. Bang**:

- ✧ **Haandbog i Therapien.** 1852. 3 Rd.
- ✧ **Den almindelige Therapi.** 1862. 32 Sk.
- ✧ **Lægen ved Sygesengen.** 2den Udgave. 1845. 12 Sk.
- ✧ **Mineralvandene ude og hjemme.** 2den Udgave. 1857.
48 Sk.
- ✧ **Koldt Vand.** 3die Udgave. 1864. 16 Sk.
- ✧ **Hvem skal jeg vælge til Huuslæge?** (deri en Syge-
diætetik). 1864. 64 Sk.
- ✧ **Therapeutiske Supplementer.** 1864. 48 Sk.

De Studerende kunne — efter et Kort fra For-
fatteren — erholde samtlige, Pharmacopoen inclu-
sive, for 4 Rd.
